

Τῆς Ἐθνοσυλλέξεως ζήτω καὶ κόντρα ζήτω,
τῆς Ἐθνοσυλλέξεως τὰς ἀπαρχὰς κηρύττω.
Καλὰ καλὰ, μαρὲ παιδίε, δὲν ξέρω τί θὰ πῆ,
ἀλλ' ἀκούσα πῶς τὴν ζήτησὶν κί' ἀπὸ τοῦ Κορωπί.

Γιὰ τὴν Ἐθνοσυλλέξει συστῆνε Συνδικάτο,
χειροκροτῶ τὴν κληρονομία,
κί' ἀπὸ τοῦ δένδρου τὸ κλαριὰ
πιτῶ καὶ πέφτω κάτω.

Καὶ προσκαλῶ μὲ συμβῆρὸν τὸν ἕνα κί' ἄλλον μόντη,
προτοῦ γιὰ τὴν Ἀμερική νὰ βγάλῃ πασσαπόρτι,
μείσα σὲ ψῆφισμα μακρὸν νὰ γράψῃ τὸνόμα του,
καὶ ψῆφον Γερουσιαστοῦ νὰ δώσῃ 'στὸν ψωμῆ του.

Καὶ πέρα 'πίσω εἰγώντας 'στὸν τόπο τῶν Ρωμηῶν,
ποῦ ἴλασαν τὰ μάτια του γιὰ ψύχουλα ψωμιῶν,
καὶ μέσα 'στὴν Ἀμερική νὰ σκουζῇ μόνος ζήτω
γι' ἄλλη Βουλὴ δευτέρη...
ὁ λόγος ἰταλιώσις, λὰ μουζικὰ φινίτο,
καὶ σῦρτι παραπέρα.

Πρὸς τὸ Κουβέρνο δοβαρὰ τῶν πολιτῶν ἀναφορὰ.

Κυττάζοντες ἀντίκρυ μας τὸν γέρο-Παρθενῶνα,
ποῦ ἴγνηκε σαρὰβαλο σὲ τούτον τὸν αἰῶνα,
βλέποντες καὶ τὸ Σταθῖον,
τὸ σύγχρονον Παλλάδιον,
ποῦ πάλιν τῆς γυμναστικῆς θὰ μᾶς φρενιάσῃ ἡ τρέλλα,
κί' ἴσω ἰδοῦμε κατ' αὐτὰς
μικροὺς μεγάλους μαθητὰς
'στοὺς Ἀνιάτους νὰ τοὺς πᾶν ἀπὸ τὸ σῦρε κί' ἔλα.

Στροβίλους σκόνης χάπτοντες καὶ κάθε βρώμας ὕλην,
καὶ τοῦ Ρωμαίου βλέποντες Ἀδριανὸν τὴν Πύλην,
ποῦ γύρω γύρω κάγκιλα δὲν εἶχε 'στὸν κωρὸ του,
γιατὶ κανεὶς δὲν πᾶγιανε νὰ κινή τὸ νερὸ του.

Συλατσαδῶρον βλέποντες ἱρωτικῶς ὀμίλους,
ποῦ ἔγαίνουσι τέρτσι 'στὰ χαρτιά καὶ 'στὴν ἀγάπη σότοι,
κυττάζοντες κί' ἀπὸ μακρὰν πολλοὺς ἀνεμωμίλους,
ποῦ τοὺς κτυποῦν ἀτρόμητοι σημερινοὶ Κισσοῦτοι.

Κυττάζοντες καὶ δουλιὰ
διάπυρα κί' ἱρωτικά,
τῆς παραμάναις τῆς Ρωμηαῖς καὶ τῆς Φραγκιάς τῆς μπό-
ποῦ βυζαντινὰ βασοῦν μὲ μούτρα σὰν χλιμπόναις. | ναις,

Κυττάζοντες καὶ τοῦ Βωῦ τὸ γρήγορο τραχιάδῦ,
ποῦ κόσμο γιὰ τὸ Φάληρο μὲ τὸν ἀτμὸ τραβιάει,
κί' ἡμεῖς δὲν ἔχομε καπνὸ 'στὴ δόλιχα ταμπακίερα μας
καὶ πέρνομε 'στὸ Ζάππειο μὲ λόγους τὸν αἶρα μας.

Τοῦ Ρήγου δίσκους βλέποντες γιμάτους μὲ τσανάκια,
θεμαζόντες γιὰ μερικὸς πῶς ἔχουν πορτοφῶλι,
ἀκούοντες ἐνίοτε κί' ἐκεῖνα τὰπὸνάκια,
ποῦ κελιδιοῦν 'στὸν Παλατιῶ τὸ πρῶτο περιβόλι.

Ἀφήσαντες τὰ χερσάτῃ
κί' ἀκούσαντες τὸν Ρονατᾶ,
κί' ἄλλους σπουδαίους ρήτορας καὶ Γερουσιολάτραι
καὶ παρομιὰς μερικὰς τοῦ Νίστορος τῆς Πάτρας.
τούτῃσι τοῦ ρουστανιᾶ καὶ γέροντος Στριφτόμπολα,
ποῦ τὸνόμα του συμφρεῖ 'στὴ ρίμα μὲ τὴν τόμπουλα.

Ἀκούσαντες ἐπὶ πολλὸ
καὶ τὸν σαχλὸ τὸν Φασουλή,
Στριφτόμπολα τῶν Ἀθηνῶν μὲ φράγκικα ντυμένον
καὶ κοκκαλιάρη Μιραμπῶ καὶ Ξυλορροτομίνο.

Κυττάζοντες πῶς ἀρχισαν νὰ βγαίνουσι παπαροῦναις,
ἀκούσαντες καὶ μίαν
σπουδαίαν παρομιάν,
ὅτι τὰ σῦκα τὰ καλὰ τὰ χερσὶν ἢ κουροῦναις.

Ἀκούσαντες καὶ τὸ ρητὸν ἐνὸς ἀλογοσοῦρτη
πῶς ἐὰν καὶ μὲ τὸν χυλὸ φουσκᾷ καὶ τὸ γεαούρτι,
κί' ἄλλοι ποῦ τὸ γ' ἢ κούτρα του καὶ κατιβάζει φείραις,
καὶ μὲ συλλαλητήρια δὲν βγαίνουσι σωτήρες.

Τὸν Ἀτλαντα τῶν συμφορῶν βασταζόντες ἐπ' ὤμων,
τῆς τσέπαις μας χαλεούτες, σκεφθέντες κατὰ νόμον,
ζητούμεν νὰ μᾶς δώσετε τοῦ Κεντρικοῦ λουφῆ ...
ἀκολουθοῦν τοῦ Φασουλή κί' ἄλλων ὑπογραφαί.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις, μὲ ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἄ Μίμηξ ὁ Γαλιάνης, φρέσις ποιητικῆ,
ποῦ πᾶγ' ἐστὸ Παριεὶ γιὰ τὴν ζωγραφικῆ,
'στὰ Γαλλικὰ τὰ φύλλα πολλὰ φηγοῦρα κάνει,
κί' ὁ Φασουλής προσχάριε
καὶ μ' ὄλους τὸν γεραῖρι,
φανάζων εἰ λα μὲ σα 'στὸν προσφιλεῖ Γαλιάνη.

Κυριακίδου μαγαζὶ μεγάλον καὶ Μουντρέα,
τῆς ὥρας ἐμπορευμάτα καὶ στερεὰ κί' ὠρατὰ,
κοστοῦμ τῆς Ἀόντρας θαυμαστά καὶ Γαλλικὰ πρὸς τούτοις,
ποῦ νιὸς γίνεται κί' αὐτὰ κί' ὁ γέρο ὁ φροφότης,
ὅλος συλλαβῶν ὁ σφῆρις μὲ πάντα τὰ προσήκοντα...
ὁδὸς Αἰδίου, κί' ἀριθμὸς τέσσαρα κί' ἐνεθῶντα.

Ἄ Ἐπετρίς τοῦ Παρνασσοῦ, σημαντικὸν βιβλίον,
τὴν τοῦ Συλλόγου πρόσδον εὐγλώττως ἀναλύον.

Ἄ Φίλιππος Γεωργαντᾶς, Παιδείας διασωτῆς
καὶ Τμηματάρχης πρώτης,
ἰσπεφανῶθη κατ' αὐτὰς Χρυσὴν τὴν Ἐμπειρίκου,
ὄντως χρυσοῦν νεάνιδα κί' εὐμερίαν οἴκου.

Ἄ Ἐξέλασκα νὰ γράψω μὲς 'στ' ἄλλα τὰ πολλὰ
καὶ τοὺς ὠραίους γάμους τοῦ νέου Κεφαλῆ
μαζὶ μὲ τὴν Μαριέττα, τὴν τόσο εὐσταλῆ,
τοῦ Σακελλαροπούλου βλαστοῦν περιελάλη.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μας, παραλίπια πατριώτου,
ἐριθμὸς τριανταετρία, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.